

## Målstyring og metodefrihet

---

Det er lett å slutte seg til målene for den gode skolen. Det finnes ikke en skole i Norge som vil si seg uenig i at dette er områder som er grunnleggende viktige. De fleste skoler jobber da også aktivt, på sitt eget vis, for å lykkes på et eller flere av områdene. Det finnes imidlertid ingen føringer for **hvordan** skolen skal arbeide for å nå målene. Det er en gedigen kaosfaktor.

Et hovedhinder i kampen mot mobbing, er skolemyndighetenes tilnærming basert på målstyring og metodefrihet. Det innebærer at målene for hva som skal oppnås i skolen, blir satt sentralt, mens innholdet i arbeidet, og svaret på "hvordan vi skal få til" må utvikles lokalt.

Myndighetenes vegring mot å legge føringer som skal gjelde alle, overfører alt ansvar for å finne tilfredsstillende løsninger til lokale krefter. Dermed blir det opp til den enkelte skole, og ofte den enkelte lærer, å velge både hva slags innsats, og hvor stor innsats man vil legge inn. Når målet er en markant nedgang i mobbetallene, skal det ikke stor fantasi til for å se det håpløse i en slik tilnærming.

Alt arbeid mot krenkende atferd og mobbing i skolen bør dreie rundt tre spørsmål. *Hvordan* avdekke, *hvordan* forebygge og *hvordan* stoppe krenkende atferd og mobbing. På alle tre spørsmålene finnes det gode svar, med tilnærminger og metode som virker. Det synes imidlertid som en underliggende antakelse hos skolemyndighetene, at "hvordan" best blir fylt ut dersom mangfoldet får råde, og 450 skoleeiere og mer enn 3400 skoler må finne sin egen vei. Det er mildest talt naivt å tro at så mange aktører skal finne sine egne gode løsninger. Det kan synes som om målstyring og metodefrihet er viktigere for regjeringen, enn å avdekke og stoppe mobbing.

Målstyring kan kanskje fungere i arbeid med skolefagene, der læreren er fagarbeider, men er uegnet i arbeid med krenkende atferd og mobbing. Ikke på noe annet område i skolen er behovet for føringer sterkere. Det bør være føringer mht prioriteringer, bruk av konkrete verktøy som virker, systembygging, organisering og skoleledelse, fulgt av nødvendig tilrettelegging for at skolen skal få til det som er ønsket.

Det er grunnleggende misforstått, på grensen til det ansvarsfraskrivende og naive, å tro at målstyring og metodefrihet skal være et godt fundament for å bygge en god skole for alle.